

БЕЛАРУСКАЯ ЛІТАРАТУРА ў АНГЛІЙСКІХ ПЕРАКЛАДАХ

ЭДУАРД АКУЛІН

Мы, беларусы, заўжды гатовы
снапамі класьці свае галовы.
Было спакон так, і гэтак будзе –
такі народ мы, такія людзі. –

Наш час спыніўся між дзвюх Нямігаў,
дзе кроў і сёння стаіць па грудзі...
Мы, беларусы, народ ад ліха,
ад Бога – толькі сьвятыя людзі.

Яны былі ў нас, былі і будуць –
Рагнеда, Янка, Максім, Ларыса...
Мы, беларусы, народ аблудны –
сваёй радзінай не ганарымся.

У нашых душах гуляе вецер...
Каму мы служым? Чые мы дзеці?
На храмах нашых маўчаць званіцы.
Нямая вера – як нам маліцца?

Як дараваньня прасіць у Бога,
каб Ён вярнуў мне сябе самога.
Хрыстос калісьці хадзіў між намі...
Мы, беларусы, Яго прагналі.

З нас, беларусаў, яшчэ спытаюць –
за лёс Страціма, за сымбаль Краю.
Чаму у сэрцы з такім адчаем
нас б'е Пагоня, сячэ мячамі...

Мы – Беларусы, ці – янычары?

Чацьверты кожны з нас стаў зямлёю...
Чарнобыль чыніць над намі кару.
Мы, Беларусы, сваёй крывёю
сабе здабудзем Краіну-мару.

Краіну-мару, дзе мы ўваскрэсьнем,
як сонца з хмары, як мова зь песьні.
Краіну-мару сабе здабудзем
мы, Беларусы. Мы – ёсьць! Мы будзем!